

צו לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט-1979

החלטה 27-13

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד איל חקו

לבין:

הנקבל

ד"ר לואי טוויל

ע"י ב"כ – עורכי הדין מ' יונס ו- ז' יהלום

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ביום 11.3.2012 הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בועז לב, קובלנה כנגד ד"ר לואי טוויל, רופא שיניים מורשה (להלן – **ד"ר טוויל או הנקבל**), העובד במרפאת השיניים "מכבי דנט" בנצרת (להלן – **המרפאה**), בגין שלוש פרשיות.

2. הפרשה הראשונה – נוגעת למתלונן מר [REDACTED] (להלן – [REDACTED] **או המתלונן**), והיא אירעה בחדש יוני 2004, שעה שהנקבל ביצע במתלונן מספר טיפולי שורש, חידושי טיפולי שורש, עקירות וכיו"ב. בשלב מסוים של הטיפול, חש המתלונן בכאבים עזים באיזור החזה והגב. לאחר שהכאב חלף, המשיך הנקבל בטיפול. יצוין, כי במהלך טיפול השורש שבוצע ע"י הנקבל, הוא לא השתמש בסכר גומי, העשוי להגן על המטופל מפני חדירת רוק וזיהום משני לשן המטופל, וכן מפני בליעה או שאיפה של מכשירים ותכשירי עבודה.

לאחר מספר חדשים מסיום הטיפול, החל הנאשם להשתעל שיעול טורדני. ביום 10.5.05 בוצעה ברונוסקופיה בבית החולים רמב"ם, והוצאה מחט מהריאה הימנית באונה הימנית התחתונה. הוברר כי מדובר ב"ספרדר", בו משתמשים בטיפולי שורש.

3. בכתב הקובלנה יוחסה לנקבל רשלנות חמורה, לפי סעיף 45(3) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979 (להלן – **הפקודה**), בכך שבעת הטיפול במתלונן לא השתמש כלל בסכר גומי, האמור למנוע תקלות מעין אלה של בליעת מחט במהלך הטיפול.

4. הפרשה השנייה – התרחשה במהלך שנת 2008, ומתייחסת מטופלת [REDACTED], בת 80, (להלן – המטופלת או [REDACTED]), בה טיפל הנקבל, תוך שהבטיח לסיים את הטיפול בתוך חדש ימים. תמורת הטיפול, דרש הנקבל וקיבל סך 20,000 ש"ח, בעשרים שקים דחויים.

במהלך הטיפול אצל הנקבל, חשה המטופלת כאבים חזקים ומתמשכים, עד שלא הייתה מסוגלת לאכול, ואף סבלה מאנמיה. הנקבל לא סיים את הטיפול בכתרים הקבועים של המטופלת, והיא נאלצה לפנות לרופא אחר.

5. המטופלת הגישה תלונה נגד הנקבל למשרד הבריאות, והגב' עמליה מוטשניק, מהמחלקה להבטחת איכות במשרד הבריאות, פנתה אל הנקבל ארבע פעמים בכתב, בבקשה לקבל את הרישומים הרפואיים ואת תכנית הטיפול, הנוגעים למטופלת. בתגובה, שלח הנקבל כרטיס טיפולים ללא פרטים על טיפולים או צילומי רנטגן, והוא אף לא קיים רשומה רפואית הולמת, המתייחסת לטיפולים במטופלת.

בגין התנהגותו המפורטת לעיל, יוחסו לנקבל בכתב הקובלנה מעשים המהווים התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים, כאמור בסעיפים 145(1) ו- (7) לפקודה, והפרת סעיף 17 לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996.

6. הפרשה השלישית – מייחסת לנקבל מספר פרסומים בדפי זהב למרפאת השיניים "טל" בראשון לציון, למרות שלמרפאה אין רישיון של משרד הבריאות כתאגיד. על אף שהובהר לנקבל האיסור בשימוש מסחרי למרפאות שיניים שבבעלות תאגיד, ללא אישור משרד הבריאות, ולמרות התחייבותו להפסיק את השימוש בשם "טל", המשיך הנקבל בפרסומת האסורה, ואף הציג עצמו כרופא אחראי במרפאת "מכבי דנט", למרות שהקשר עם מרפאה זו הופסק עוד בשנת 2004.

בהתנהגותו האמורה לעיל, נטען בכתב הקובלנה כי הנקבל פעל בניגוד לסעיף 38(א) לפקודה, בכך שפרסם פרסומת למרפאתו, שיש בה כדי להטעות את הציבור.

דוח הוועדה – הכרעת הדין

7. הנקבל כפר באשמות שיוחסו לו בכתב הקובלנה. ועדת המשמעת, בהרכב ד"ר חורי גובראיל – יו"ר; ד"ר עזריה בנימין ועו"ד משה מרבך – חברים, קיימה שלוש ישיבות, שמעה עדויות ועיינה בכל החומר הרפואי שהוצג בפניה. לאחר שניתחה את חומר הראיות והעדויות, הגיעה הוועדה למסקנה, כי הנקבל התרשל התרשלות חמורה בטיפולו במתלונן – נשוא הפרשה הראשונה – בכך שלא השתמש בסכר גומי בעת טיפול השורש שעשה לו.

הוועדה קבעה – בדוח המפורט שהגישה ביום 25.6.13 – כי הוכחה בפניה, במידת ההוכחה הנדרשת, החובה המקצועית של רופא שיניים לעשות שימוש בסכר גומי במהלך ביצוע טיפולי שורש, וכי הנקבל היפר חובה זו. הוכח בפני הוועדה, כי הנקבל לא עשה שימוש בסכר גומי, כעולה הן מתצלומי הרנטגן שבוצעו על-ידי הנקבל במהלך הטיפול, והן מדבריו הוא בפני הוועדה, עת הודה באי שימוש בסכר גומי במהלך הטיפול.

8. עם זאת, היו רוב חברי הוועדה בדיעה, כי לא הונחה תשתית ראייתית מספקת לקביעה שאי השימוש בסכר גומי ע"י הנקבל, הוא שהביא לנפילת המחט לריאתו של המתלונן, וזאת, בין היתר, מאחר וחלפו 7 – 8 חדשים מסיום טיפולי השורש ועד למציאת המחט והוצאתה. לפיכך, קבע רוב חברי הוועדה כי לא הוכח הקשר הסיבתי בין התרשלותו של הנקבל לבין התוצאה המצערת של נפילת המחט לריאה. לדעת יו"ר הוועדה, ניתן היה לקבוע כי קיים והוכח קשר סיבתי שכזה.

לפיכך, הגיעה הוועדה למסקנה, פה אחד, שהנקבל עבר עבירות משמעת של התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים ושל רשלנות חמורה, לפי סעיפים 145(1) ו- (3) לפקודת רופאי השיניים, בהתאמה.

9. אשר לפרשה השניה, שעניינה הטיפול במטופלת ■■■, אי ניהול רשומה רפואית ואי העברת מידע רפואי לגב' מוטשניק במשרד הבריאות, עפ"י בקשתה – קבעה הוועדה, בזו הלשון:

**"שוכנענו למעלה מכל ספק כי הנקבל עשה כל שביכולתו כדי להמנע ממתן מידע רפואי שנתבקש להמציא למשרד הבריאות, במשך הזמן שחלף מאז הפנייה אליו ועד לקבלת המידע (למעלה משנה)...
קיימת בפנינו תשתית ראיתית מספקת כדי לבסס עליה את הקביעה לפיה הרשומה הרפואית שהמציא בסופו של דבר, הייתה רחוקה מלעמוד בדרישות משרד הבריאות בדבר ניהול רפואי של מרפאות שיניים".**

אשר על כן, ממליצה הוועדה להרשיע את הנקבל בהתנהגות שאינה הולמת רופא, לפי סעיפים 145(1) ו-7(7) לפקודה וכן בהפרה של סעיף 17(א) לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, בגין התנהגותו בפרשה זו.

10. אשר לפרשה השלישית – פרסום עצמי שלא כדין ושימוש בשם מסחרי של המרפאה, בניגוד לתקנות משרד הבריאות – קבעה הוועדה כי טענותיו של הנקבל כי פעל בתום לב אינן מקובלות עליה, וכי הנקבל המשיך להשתמש בשם המרפאה "טל" גם לאחר שהוזהר שלא לעשות כן. הוועדה התרשמה לשלילה מהנקבל, וציינה כי תשובותיו לשאלות שנשאל היו "מתחמקות ובלתי עקביות".

לאור האמור לעיל, המליצה הוועדה להרשיע את הנקבל גם במיוחס לו בפרשה זו.

דוח הוועדה – אמצעי המשמעת

11. בבואה לשקול את העונש לו ראוי הנקבל בגין מעשיו ומחדליו בפרשה זו, הדגישה הוועדה את חומרת התנהגותו של הנקבל, בזו הלשון:

"שוכנענו כי ברשלנות המקצועית החמורה שגילה ובהתנהגות הבלתי הולמת את תפקידו כרופא שיניים מורשה, פגע הנקבל באופן חמורב אמון הציבור ברופאי השיניים ובכבודו ובתדמיתו של מוסד רפואת השיניים. עוד נוכחנו לדעת כי היה קיים ביסוד התנהלותו זו של הנקבל גם פוטנציאל לסיכון ממשי לשלומם של מטופליו".

לקולא שקלה הוועדה את מצוקתו הכלכלית של הנקבל, כפי שהוצגה בפניה, וכן את הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות (בשנים 2004 ו-2008), ועד סיום הליכי הדין המשמעתי.

לאחר שיקול מכלול נסיבות המקרה, הן המקילות והן המחמירות, המליצה הוועדה להטיל על הנקבל את אמצעי המשמעת הבאים:

בגין הפרשה הראשונה – התליית רישיון למשך חדשים וחצי.
בגין הפרשה השנייה – התליית רישיון למשך חדש וחצי.
בגין הפרשה השלישית – נזיפה.

הוועדה קבעה, כי התליית הרישיון בגין שתי הפרשיות הראשונות תרוצה במצטבר, ובסה"כ ארבעה חדשי התלייה.

החלטה

7. ועדת המשמעת הנכבדה בחנה ביסודיות רבה את חומר הראיות שהוצג לה במהלך הדיונים, וכן התרשמה מעדותו השלילית של הנקבל שהעיד בפניה. הוועדה הוציאה תחת ידה דוח בהיר ומשכנע, המתייחס להיבטים השונים של המקרים, ואין לי אלא לסמוך את ידי על המלצותיה – הן באשר להכרעת הדין והן לגבי אמצעי המשמעת המומלצים.

8. אמצעי המשמעת שהומלץ על-ידי הוועדה הנכבדה בפרשה זו, בדוח המשלים מיום 5.8.13 – ארבעה חדשי התליית רישיון – נראה נוטה לקולא, במקצת. התנהגותו הרשלנית והבלתי הולמת של הנקבל – במיוחד בפרשה הראשונה – הצדיקו בעיניי, החמרה נוספת בדינו, בעיקר לאור "**הפוטנציאל לסיכון ממשי לשלומם של מטופליו**", הטמון בהתנהגותו, כקביעת הוועדה.

יחד עם זאת, אין העונש חורג מהסביר עד שיצדיק התערבותי, וזאת גם בשים לב לתקופה הארוכה שחלפה מז ביצוע העבירה הראשונה, בשנת 2004.

סוף דבר – הנני מחליט להתלות את הרישיון לעסוק ברפואת שיניים של הנקבל, ד"ר לואי טוויל, למשך ארבעה (4) חדשים, החל מיום 15.10.13, וכן להטיל עליו אמצעי משמעת של נזיפה בגין הפרשה השלישית.

ניתנה היום 28.8.13, כב אלול התשע"ב.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סרשנוב, שופט (בדימוס)